บทที่ ๕

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์รายได้ที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในบทที่ ๓ ได้ว่า สมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวก็อสมการโพลีโนเมียลกำลังสองซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 214309 + 23648\ X + 912\ X^2 \qquad (5.1)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ X เป็นครึ่งปี ; Y คือจำนวนคนทั้งหมดในหนึ่งปี)

และสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยว ได้แก่สมการโพลีโนเมียลกำลังสองซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 3017.769 + 189.308\ X \qquad (5.2)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๙ ; หน่วยของ X เป็นปี ; Y คือค่าใช้จ่าย(บาท) ของนักท่องเที่ยวต่อคนใน ๑ ปี)

จากสมการแนวโน้มทั้ง ๒ จะสามารถพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยว และรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างปี ๒๕๑๖ - ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ ได้ดังปรากฏในตารางที่ ๕.๑

รายได้ที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่พยากรณ์ได้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี เนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนสูงขึ้นทุกปี และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยวก็มีแนวโน้มสูงขึ้นด้วย การที่องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพยายามส่งเสริมกิจการท่องเที่ยวเพื่อชักจูงให้ชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยนั้น นอกจากจะคำนึงถึงจำนวนนักท่องเที่ยวแล้ว ควรจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยวด้วย เพราะปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวแบบเหมาลำหรือที่เรียกว่า Chartered flight มากขึ้น การท่องเที่ยวแบบนี้มีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว

ที่แน่นอนโดยจะเลือกท่องเที่ยวเฉพาะสถานที่ที่มีชื่อเสียงเท่านั้น ดังนั้น ถ้าองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต้องการให้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจนมีรายได้สูงเป็นวันสับดนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าออกชนิดอื่น ๆ แล้ว ก็ควรจะหาทางส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวให้มากขึ้นเพื่อเป็นการชักจูงให้ชาวต่างประเทศมาพักอยู่ในประเทศไทยนานขึ้น เพราะจะมีผลทำให้รายได้เพิ่มสูงขึ้น การที่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ากิจการท่องเที่ยวภายในประเทศดีขึ้นแต่อย่างใด เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวอาจเพิ่มสูงขึ้นได้ตามจำนวนประชากรทำให้ ผู้ที่จะอยู่ในวัยท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น แต่สิ่งที่ควรพิจารณาคือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ากิจการท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด

ตารางที่ ๕.๑ รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ โดยการประมาณ

พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว[1] (พันคน)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน[2] (บาท)	รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ล้านบาท)[3]
2516	880	4,343	3,822
2517	903	4,532	4,500
2518	1,113	4,722	5,256
2519	1,241	4,911	6,095
2520	1,376	5,100	7,018
2521	1,518	5,289	8,029
2522	1,667	5,479	9,133

---

1. ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.1
2. ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.2
3. ประมาณจากผลคูณของจำนวนนักท่องเที่ยวกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน

การวิเคราะห์ในบทที่ ๔ เป็นการวิเคราะห์รายได้ที่ได้รับจากสินค้าออกที่สำคัญทั้ง ๔ ประเภทอันได้แก่ ข้าว ยาง ดีบุกและข้าวโพด ผลของการวิเคราะห์รายได้ของสินค้าข้าวส่งออก ปรากฏว่าข้อมูลปริมาณข้าวส่งออกและข้อมูลราคาข้าวส่งออกไม่สามารถหาสมการแนวโน้มได้เพราะในการทดสอบสมมติฐาน $H_0: \alpha_1 = 0$ ในโมเดลของสมการโพลิโนเมียลกำลังหนึ่งหรือสมการเส้นตรง $Y = \alpha_0 + \alpha_1 X + \varepsilon_1$ ของข้อมูลปริมาณข้าวส่งออกและข้อมูลราคาข้าวส่งออกได้ว่า $\alpha_1 = 0$ นั่นก็คือข้อมูลปริมาณข้าวส่งออกและข้อมูลราคาข้าวส่งออกมีโมเดลเป็น $Y = \alpha_0 + \varepsilon$ คือค่าของ ขึ้นกับค่าเฉลี่ยแต่เพียงอย่างเดียว ข้อมูลปริมาณข้าวส่งออกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1430.438 ฉันตัน และข้อมูลราคาส่งออกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2487 บาทต่อเมตริกตัน ฉะนั้นรายได้โดยประมาณที่คาดว่าจะได้รับจากการส่งข้าวเป็นสินค้าออกก็คือปริมาณส่งออกโดยเฉลี่ยคูณกับราคาส่งออกโดยเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3557 ล้านบาท

เมื่อได้ทำการศึกษาจากรายงานประจำปีของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าข้าวเป็นสินค้าออกชนิดเดียวที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดเป้าหมายในการส่งออกแทนที่จะปล่อยให้การค้าขายส่งออกเป็นไปในรูปของความต้องการของตลาดตามปกติ ทั้งนี้เนื่องจากข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทย จึงจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องกำหนดปริมาณและจัดสรรข้าวให้ผู้ค้าส่งออกแต่ละเดือนตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการขาดแคลนข้าวสำหรับบริโภคภายในประเทศ นอกจากนั้น รัฐบาลยังอาศัยค่าพรีเมียมข้าว ซึ่งเป็นภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าข้าวส่งออกโดยเฉพาะ เป็นเครื่องมือในการควบคุมราคาส่งออกและปริมาณส่งออก กล่าวคือถ้าปีใดต้องการจำกัดปริมาณข้าวส่งออกก็ตั้งราคาพรีเมียมข้าวไว้สูง ถ้าปีใดต้องการส่งเสริมการส่งออกก็มีมาตรการลดค่าพรีเมียมเป็นต้น ค่าพรีเมียมข้าวนี้ใช้วิธีการเก็บตามอัตราร้อยละของราคาส่งออกของข้าวแต่ละชนิด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์หาแนวโน้มของปริมาณส่งออกและราคาส่งออกของสินค้าข้าวได้ เพราะข้อมูลไม่ได้เป็นไปตามเวลาอย่างเดียว

แต่มีอิทธิพลจากนโยบายของรัฐบาลที่จะกำหนดขึ้นเองในแต่ละปี ฉะนั้นจึงไม่อาจทำการพยากรณ์รายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากสินค้าข้าวส่งออกได้

การวิเคราะห์รายได้ของสินค้ายางส่งออก ปรากฏว่าสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลปริมาณยางส่งออก คือ สมการโพลิโนเมียลกำลังสามซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 206.958 + 3.803\ X + 0.103\ X^2 + 0.012\ X^3 \qquad (5.3)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ **X** เป็นครึ่งปี ; Y เป็นปริมาณยางส่งออก(พันตัน) ในหนึ่งปี)

และสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลราคายางส่งออก คือสมการโพลิโนเมียลกำลังสองซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 9625.312 - 201.488\ X \qquad (5.4)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘; หน่วยของ x เป็นครึ่งปี ; y คือราคายางส่งออก (บาท) ในหนึ่งปี)

จากสมการแนวโน้มทั้ง ๒ จะสามารถพยากรณ์ปริมาณยางส่งออก ราคายางส่งออกและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากสินค้ายางส่งออกระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๖ ได้ดังปรากฏในตารางที่ ๕.๒

จะเห็นว่าปริมาณยางส่งออกที่พยากรณ์ได้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น แต่ราคายางส่งออกมีแนวโน้มลดต่ำลง ถ้าพยากรณ์ของราคายางนี้เป็นไปตามแนวโน้มของราคายางส่งออกที่ผ่านมาระหว่างปี ๒๕๐๐ - ๒๕๑๕ การที่ยางมีราคาลดต่ำลงมาเป็นผลเนื่องจากประเทศอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายประเทศได้หันไปใช้ยางเทียมแทนยางธรรมชาติ เพราะมีราคาถูกกว่ายางธรรมชาติมาก ทำให้ราคายางธรรมชาติลดต่ำลงด้วย

ในปี ๒๕๑๖ เป็นปีที่ราคายางธรรมชาติพุ่งสูงขึ้นอย่างผิดปกติ เพราะต้นทุนยางสังเคราะห์หรือยางเทียมได้สูงขึ้นตามราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับโรงงานผลิตยางเทียมรายใหญ่ในญี่ปุ่นเกิดไฟไหม้เสียหายมาก ทำให้ปริมาณการผลิตยางเทียมลดลง การเกิดวิกฤตการณ์จากแคลนน้ำมันดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้ปริมาณยางส่งออก

และราคาส่งออกในปี ๒๕๑๖ สูงกว่าค่าพยากรณ์มาก ซึ่งนับเป็นเหตุสุดวิสัย
ที่จะพยากรณ์ให้ใกล้เคียงกับค่าที่เกิดขึ้นจริงได้

ตารางที่ ๕.๖ ปริมาณ ราคา และมูลค่าของสินค้ายางส่งออกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๒๖ โดยการคาดการณ์

พ.ศ.	ยาง		
	ปริมาณ[1] (พันตัน)	ราคา[2] (บาท)	มูลค่า[3] (ล้านบาท)
2516	360.3	6,200	2,234
2517	398.7	5,797	2,311
2518	443.4	5,394	2,392
2519	494.9	4,991	2,470
2520	553.9	4,588	2,541
2521	620.9	4,179	2,595
2522	696.5	3,770	2,625

---

[1] ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.3

[2] ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.4

[3] ประมาณจากผลคูณของปริมาณกับราคา

การวิเคราะห์รายได้ของสินค้าดีบุกส่งออก ได้ว่าสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลปริมาณดีบุกส่งออก คือ สมการโพลิโนเมียลกำลังสองซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 21.549 + 0.319\ X - 0.018\ X^2 \qquad (5.5)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ X เป็นครึ่งปี ; Y คือปริมาณดีบุกส่งออก(พันตัน) ในหนึ่งปี)

และสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลราคาดีบุกส่งออกคือสมการโพลิโนเมียลกำลังสองซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 10130.977 - 201.488\ X - 5.945\ X^2 \qquad (5.6)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ X เป็นครึ่งปี ; Y คือราคาดีบุกส่งออก(บาท) ในหนึ่งปี)

จากสมการแนวโน้มทั้ง ๒ จะสามารถพยากรณ์ปริมาณดีบุกส่งออก ราคาดีบุกส่งออกและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากสินค้าดีบุกส่งออกระหว่างปี ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ ได้ดังรายการในตารางที่ ๕.๓

จะเห็นว่าปริมาณดีบุกส่งออกมีแนวโน้มที่จะลดลง แต่ราคาดีบุกส่งออกมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น การพยากรณ์ปริมาณดีบุกส่งออก เป็นการพยากรณ์โดยไม่ได้นำค่าที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๑๖ มาพิจารณาด้วย อย่างไรก็ตาม การเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันในปี ๒๕๑๖ ทำให้เหมืองต่าง ๆ ต้องลดการผลิตลง มีผลให้ปริมาณดีบุกส่งออกมีค่าต่ำกว่าค่าประมาณไม่มากนัก รายได้ที่ได้จากการพยากรณ์มีค่าใกล้เคียงกับค่าที่เกิดขึ้นจริง

ตารางที่ ๕.๓ ปริมาณ ราคา และมูลค่าสินค้าดีบุกส่งออกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ โดยการพยากรณ์

พ.ศ.	ดีบุก		
	ปริมาณ[1] (พันตัน)	ราคา[2] (บาท)	มูลค่า[3] (ล้านบาท)
2516	21.8	82,768	1,804
2517	21.1	86,534	1,826
2518	20.3	90,301	1,833
2519	19.4	94,067	1,825
2520	18.3	97,834	1,790
2521	17.0	101,600	1,727
2522	15.7	105,367	1,654

---

1. ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.5
2. ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.6
3. ประมาณได้จากผลคูณของปริมาณกับราคา

การวิเคราะห์รายได้ของสินค้าข้าวโพดส่งออก ปรากฏว่าสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลปริมาณข้าวโพดส่งออกคือ สมการโพลิโนเมียลกำลังหนึ่ง ซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 965.95 + 60.957\ X \qquad (5.7)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ X เป็นครึ่งปี ; Y คือปริมาณข้าวโพดส่งออก(เมตริก) ในหนึ่งปี)

และสมการแนวโน้มที่เหมาะสมกับข้อมูลราคาข้าวโพดส่งออกคือสมการโพลิโนเมียลกำลังหนึ่งซึ่งมีรูปของสมการเป็น

$$\hat{Y} = 1154 + 4.648\ X \qquad (5.8)$$

(จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ ; หน่วยของ X เป็นครึ่งปี ; Y ก็อราคาข้าวโพดส่งออก(บาท) ในหนึ่งปี)

จากสมการแนวโน้มทั้ง ๒ จะสามารถพยากรณ์ปริมาณข้าวโพดส่งออก ราคาข้าวโพดส่งออกและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากสินค้าข้าวโพดส่งออกระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ ได้ดังปรากฏในตารางที่ ๕.๔

จะเห็นว่าปริมาณข้าวโพดส่งออกและราคาข้าวโพดส่งออกมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นมีผลทำให้รายได้ที่คาดว่าจะได้รับสูงขึ้นด้วย นับว่าเป็นสินค้าออกที่มีอนาคตที่จะนำรายได้มาสู่ประเทศได้สูงมากประเภทหนึ่ง ถ้าเหตุการณ์เป็นไปตามที่คาดหมายนี้และไม่มีอิทธิพลอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ตารางที่ ๕.๔ ปริมาณ ราคา และมูลค่าของสินค้าข้าวโพดส่งออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ โดยกำหนดอาศัย

พ.ศ.	ข้าวโพด		
	ปริมาณ 1/ (พันตัน)	ราคา 2/ (บาท)	มูลค่า 3/ (ล้านบาท)
2516	2,002.2	1,233	2,469
2517	2,124.1	1,242	2,638
2518	2,246.0	1,252	2,812
2519	2,368.0	1,261	2,986
2520	2,489.9	1,270	3,162
2521	2,611.8	1,279	3,340
2522	2,733.7	1,289	3,524

1/ ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.7

2/ ประมาณจากสมการแนวโน้ม 5.8

3/ ประมาณได้จากผลคูณของปริมาณกับราคา

เมื่อนำค่าพยากรณ์ของรายได้ที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาเปรียบเทียบกับสินค้าออกที่สำคัญ อันได้แก่ ยาง ข้าวโพด และดีบุก พบว่ารายได้ที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อยู่ในเกณฑ์สูงที่สุด รองมาได้แก่ ข้าวโพด ยาง และดีบุก (ดูแผนภาพที่ ๕.๑) ทำให้สรุปการเปรียบเทียบได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถทำรายได้มาสู่ประเทศได้สูงกว่าสินค้าออกประเภทอื่น ๆ อันได้แก่ ข้าวโพด ยาง และดีบุก ยกเว้นข้าวซึ่งไม่สามารถพยากรณ์ค่าได้ (ดูตารางที่ 5.5)

จากการศึกษาข้อมูลเป็นรายเดือนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอันได้แก่จำนวนนักท่องเที่ยว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของสินค้าส่งออกที่สำคัญ อันได้แก่ ปริมาณการส่งออก และราคาส่งออก พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการเคลื่อนไหวแบบฤดูกาล แต่แบบแผนของการเคลื่อนไหว (Seasonal Pattern) ในแต่ละปีเปลี่ยนแปลง (Changing pattern) ทำให้ผู้วิจัยไม่อาจหาดัชนีฤดูกาล (Seasonal Index) ของข้อมูลดังกล่าวได้ จึงไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพยากรณ์ร่วมกับค่าแนวโน้มได้

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๑๕ อันเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นแบบปกติ ดังนั้นการพยากรณ์ในระหว่างปี ๒๕๑๖ - ๒๕๒๒ ที่ได้จัดทำขึ้นจึงไม่สามารถคลอบคลุมถึงความเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ เช่น วิกฤตการณ์น้ำมัน และความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง อันมีผลโดยตรงต่อเรื่องที่ศึกษา จึงทำให้ค่าพยากรณ์ที่ได้มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นบ้าง เพราะการพยากรณ์ตามวิธีการของแนวโน้มจะใช้ได้ดีในกรณีที่ข้อมูลนั้นมีความเปลี่ยนแปลงโดยตรงสัมพันธ์กับเวลาเท่านั้น สำหรับกรณีที่คาดว่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ศึกษา อาจทำได้โดยการศึกษาถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ โดยการใช้ Multiple Regression.

ตารางที่ ๕.๕ การเปรียบเทียบค่าประมาณรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและรายได้ที่ได้รับจากการส่งสินค้าออกที่สำคัญบางประเภทระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๑๕

พ.ศ.	ค่าประมาณรายได้(ล้านบาท)ที่ได้รับจาก			
	การท่องเที่ยว	ข้าวโสด	ยาง	ดีบุก
2500		56	1,731	286
2501		190	1,879	378
2502		326	1,979	478
2503	142	462	2,040	581
2504	194	605	2,074	691
2505	228	748	2,087	806
2506	371	893	2,086	920
2507	506	1,040	2,079	1,036
2508	670	1,190	2,073	1,147
2509	886	1,342	2,070	1,258
2510	1,081	1,496	2,075	1,366
2511	1,442	1,653	2,092	1,464
2512	1,797	1,811	2,122	1,557
2513	2,208	1,972	2,165	1,637
2514	2,679	2,135	2,224	1,708
2515	3,216	2,301	2,296	1,762

ตารางที่ ๕.๕(ต่อ)

พ.ศ.	ค่าประมาณรายได้(ล้านบาท)ที่ได้รับจาก			
	การท่องเที่ยว	ข้าวโพด	ยาง	ดีบุก
2516	3,822	2,469	2,234	1,804
2517	4,500	2,638	2,311	1,826
2518	5,256	2,812	2,392	1,833
2519	6,095	2,986	2,470	1,825
2520	7,018	3,162	2,541	1,790
2521	8,029	3,340	2,595	1,727
2522	9,133	3,524	2,623	1,654

แผนภาพที่ 5.1

การเปรียบเทียบค่าประมาณที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และรายได้ที่ได้รับจากการส่งสินค้าออกที่สำคัญบางประเภท ระหว่างปี 2500 ถึง 2522

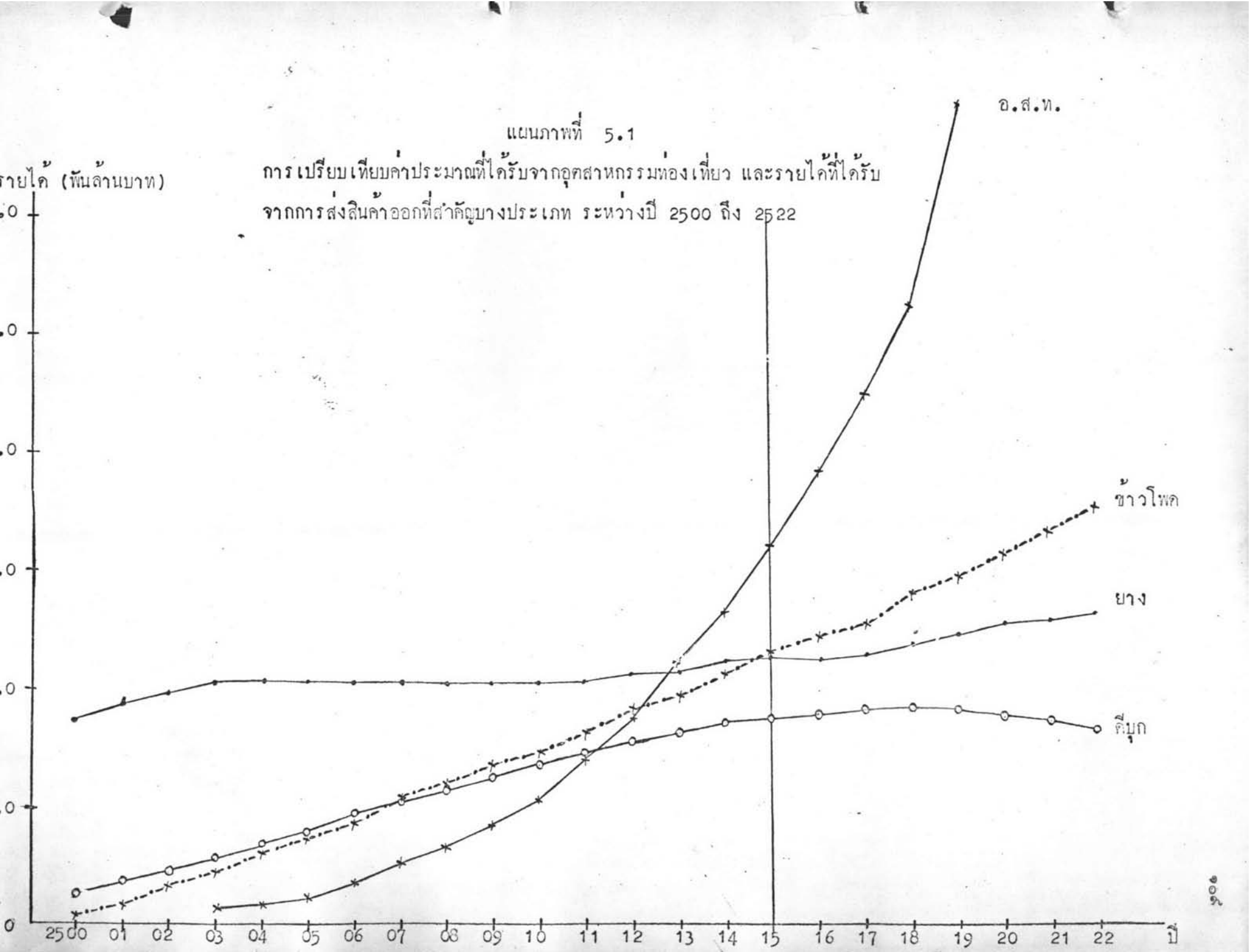

ข้อเสนอแนะ

๑. การพยากรณ์รายได้ที่ได้รับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้นถ้ามีข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวในระยะยาวแทนที่จะมีเพียง ๒ ปี ดังนั้น องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวควรจัดให้มีการสำรวจค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวบ่อยครั้งขึ้นเช่นทุกปีเว้นปี หรือทุก ๆ ๓ ปี และระยะการสำรวจควรจะสม่ำเสมอ.

๒. ในระยะตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ เป็นต้นมาได้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจขึ้นทั่วโลก ทำให้การพยากรณ์ด้วยวิธีการทางสถิติได้ผลถูกต้องไม่เต็มที่ ฉะนั้น ควรมีการศึกษาข้อมูลและปรับแก้ข้อมูลให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๓. เนื่องจากการทำวิจัย ได้เริ่มมาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๗ เมื่อการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์เกือบสิ้นสุดลงแล้ว ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าฟัง Dr. BarOn ผู้เชี่ยวชาญจากอิสราเอลบรรยายเกี่ยวกับการประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวในการสัมนาเรื่อง "Tourism Research and Statistics" ที่ อ.ส.ท. จัดขึ้น Dr. BarOn ได้แนะนำว่า การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจะถูกต้องยิ่งขึ้นถ้าพยากรณ์โดยตรงจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศโดยทางอากาศ

๔. การประมาณรายได้ที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวอาจจะอยู่ในเกณฑ์ที่สูง เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้แยกจำนวนนักท่องเที่ยวตามสัญชาติ(แยกประเทศ) ดังนั้น ถ้าจะให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ควรทำการศึกษาเป็นรายประเทศ แล้วนำมารวมกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจเฉพาะรายได้รวมเพื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกชนิดอื่น ๆ เท่านั้น จึงไม่ได้แยกแยะดังกล่าวไว้.

+++++++++